

Satumainen Salut Salon

Saksankielen kurssitoverini, klassiseen musiikkiin perehtynyt leidi lähetti minulle taannoin erään uskomattoman musiikkiesityksen verkko-osoitteen. Linkistä ilmeni, että yhteys oli kiertänyt Helsingin musiikkitalon kautta. Lähetin sinne ystävällisen kysymyksen, että tietävätkö he tästä jotain ja että onko esitys kenties tulossa heille.

No, moneen päivään ei kuulunut mitään. Lähetin saman postin uudestaan, mutta nyt panin kopion myös talon toimitusjohtajalle. Eipä kestänyt paria tuntiakaan, kun tuli asiallinen vastaus. Tietävät, mutta eivät ole tällä haavaa hankkimassa heitä Suomeen.

Ryhmässä esiintyi neljä naista, kaksi viulistia, sellisti ja pianisti. Videonpätkästä ei saanut selville nimiä eikä esityspaikkaa. Soitettu musiikki oli tuttua. Esityksessä pelleiltiin virtuoosimaisesti. Jotta osaa leikkiä näin taitavasti soittimilla, täytyy oikeasti osata soittaa.

Ei muuta kuin vakoilemaan, ja löytyihän sitä tietoa. Kyseessä on hampurilainen klassisen musiikin ammattilaisista koostuva ryhmä Salut Salon. Heidän iskulauseensa kuuluu ”klassisch verführt”, minkä voisi kääntää klassista kevytmielisesti tai klassista viekoitellen. He kertovat, että tarkoitus on houkuttaa ihmisiä kokemaan klassista musiikkia ja saada heidät näin innostumaan.

Ryhmässä soittaa neljä viehättävää hampurilaista naista; Angelika Bachmann (v), Iris Siegfried (v, voc), Sonja Lena Schmid (vc) ja Anne-Monika von Twardowski (p). He ovat hullaannuttaneet saksalaisia. Konsertit ovat loppuunmyytyjä. Ryhmä on kiertänyt maailmaa niin idässä kuin lännessäkin, ja heidän musiikkinsa uppoaa kaikkialla. Salut Salon tukee myös lasten soittoharrastusta hankkimalla soittimia, kustantamalla opetusta ja järjestämällä esiintymisiä.

Taustatiedot ja netistä löytyvät musiikinpätkät vakuuttivat niin, että päätin hankkiutua Hampuriin, mikä nykyään ei ole oikeastaan sen kummempaa kuin tupsahtaa Turkkuse. Ja onhan Hampurissa paljon mielenkiintoista, muutakin kuin Irwinin laulussaan mainostamat. Sainpa netistä vielä liputkin oivallisilta paikoilta.

Oli mukava seurata saksalaista yleisöä ennen konsertin alkua. Monilla näytti olevan tietoa tyylistä. Keskusteltiin ja arvailtiin. Jotkut, jotka olivat selvästikin nähneet Salut Salonin ennen, esiintyivät besserwissereinä. Kohistiin ja kuhistiin.

Esirippu nousi, ja naiset olivat sen takana asemissa. He kajauttivat rajusti Musorgskia, sitten kuolemantanssia, perään espanjalaista ja pian Piazzollan tangoa. Kaikki kappaleet olivat Salut Salonin omia sovituksia. Soittoon liittyi yllättäviä improvisointeja, soitinten vaihtoa ja keskinäistä kilpailua. Vinguttipa ryhmän perustaja Angelika Bachmann pätkän sahallakin.

Konsertin molemmat osiot päättyivät kevyehkään potpuriin. Toisen osan finaali sai odotetusti yleisön villiytymään. Leidit suostuivat soittamaan päälle vielä kaksi pitkäköö ylimääräistä.

Kappaleiden välissä tuli muutamia letkautuksia. Vaikka tässä saksaa luuleekin osaavansa, monet viuhahitivat ohi. Täytyi vaan naurahtaa muiden tahdissa.

Naiset esiintyivät tyylikkäissä tummissa hameissaan uskomattoman viekoittelevasti. Etenkin sellisti Sonja Lena Schmidin olemus, asento ja soittimen käsittely sai minun lisäksi varmaan monen muunkin eturiveissä istuvan miehen vääntelehtimään.

Luulenpa, että tämä Salut Salon saadaan piakkoin Suomeenkin viekoittelemaan.

pajen